

planer færdige, allerede før Ministeriet fremkom med sine. Jeg har nok set — det har jeg slet ikke overset — at det fra samme Side er blevet udtalt, at Ideen til den Form, man havde givet Kildebeskatningsforslaget, var Regeringens, at det var paa Grundlag af det af Regeringen fremlagte Forslag, at Kildebeskatningsforslaget var udarbejdet, og jeg har intet Øjeblik tvivlet om, at det forholdt sig saa, thi et Forslag som det kunde virkelig den ærede Ordfører for Landstingets Flertal ikke hitte paa af sig selv. Men hvorledes det nu end forholder sig, hvad enten han har haft sine Skatteplaner liggende færdige, førend det ærede Ministerium den 14de November fremlagde sine Lovforslag i Landstinget, eller han har gjort sine Skatteplaner færdige i den korte Tid, der gik fra den 14de November, indtil Højres Sprængning i Landstinget fandt Sted, forekommer det mig, at den ublide Medfart, som det ærede Ministerium derigennem har maattet døje, bliver lige slem og lige dræbende for det ærede Ministeriums Autoritet, hvis det ærede Ministerium nogen Sinde har haft nogen Autoritet. Thi hvad enten Landstingets Flertals Ordfører, selvfølgelig i Forstaaelse med sit Flertal, har udarbejdet sine Forslag uden at bryde sig noget om det velbekendte Faktum, at Ministeriet var i Lag med at udarbejde Forslag, eller han straks, da Ministeriet forelagde sine Skatteforslag i de forholdsvis faa Dage, der gik, inden Højres Sprængning fandt Sted, har set paa Forslagene, at de duede ikke, at de slet ikke kunde bruges, men maatte læyes totalt og grundig om, og saa har gjort det, medens det ærede Ministerium, Finansministeren og Indenrigsministeren, have maattet staa oppe i Landstinget og forsvare — jeg indrømmer med en Iver, der var en bedre Sag værdig — deres Forslag, samtidig med, at de allerede vare kasserede af Landstingets Flertal ved dets Ordfører — formaar jeg ikke at se, at det ene gør Sagen en eneste Smule bedre end det andet. Men det hele, særlig i Forbindelse med den Afsløring, der kom fra det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen) røber, hvor ganske vidunderlige Partiforholdene ere inden for — jeg ved ikke rigtig, om man endnu tør kalde det — Regeringspartiet. Jeg har allerede nævnt Forholdet imellem Landstingets Flertal og det ærede Ministerium. Nu kommer jeg til Forholdet mellem det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds og Højre i Landstinget. Det ærede Medlem

indtager, saa vidt jeg ved, en ret fremragende Plads inden for Højre her i Folketinget. Bevægelsen inden for dette Parti har i denne Samling været saa livlig, at jeg maa tilstaa, at jeg ikke ved, om jeg fejler, naar jeg antager, at det ærede Medlem er Formand for Højregruppen her i Folketinget. Jeg tror, at det forholder sig saaledes, men vil det ærede Medlem dog ikke give mig et lille Nik? — — Ja, det synes at være umuligt at komme til Klarhed over, hvilken Stilling det ærede Medlem egentlig indtager inden for Folketingets Højregruppe. Imidlertid, at det ærede Medlem inden for, hvad man vel endnu maa kalde, Regeringspartiet her i Folketinget indtager en fremragende Stilling, er jo sikkert og vist, og der har altsaa det ærede Medlem gaaet, lige siden Landstingets Flertal en Gang i November Maaned, i Midten eller i Begyndelsen af den sidste Halvdel af November Maaned, havde sine Skatteplaner fuldstændig færdige, uden at det ærede Medlem i mindste Maade er blevet sat i Kundskab om, hvad disse Planer gik ud paa, thi var det ærede Medlem blevet sat i Kundskab derom, saa havde han ikke behøvet at gaa i Juleferien og bryde sit Hoved med at finde paa ganske det samme. Og da det ærede Medlem i Begyndelsen af det ny Aar kommer til de ledende i Landstingets Højreflertal for at meddele, at han har nogle ny Skatteplaner og tænker paa at offentliggøre dem, saa vises der ham heller ingen Fortrolighed. Han faar ingen Meddelelse fra Landstingets Højreflertal om, at det netop er det samme, man der arbejder paa. Først en Maaned efter opdager dette fremragende Medlem af Folketingets Højregruppe paa samme Tid som alle vi andre, hvad det er, der er i Gære. Det forekommer mig at være ganske forunderligt, men tillige overordentlig lærerigt og oplysende.

Den ærede Finansminister vilde ikke gaa ind paa mine Bemærkninger om Skattekommissionens Forslag, der ganske vist ikke ligge for i dette Øjeblik. Vi have ganske vist Skatteforslagene liggende i en Form, som udelukker Skattekommissionens Forslag, men den ærede Minister ved lige saa godt som alle vi andre, at det er kun ren Formalisme at sige, at Skattekommissionens Forslag ere bortfaldne eller ikke ligge for i Øjeblikket. Jo, de ligge fuldkommen for, de ligge fuldt saa meget for som de Forslag, der ere komne fra Landstinget, formelt maaske ikke, men inden vi komme til Ende med Behandlingen af denne Sag, vil den ærede Finans-